

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1916"

Személy

Szerző:

Cím: *Az étkezés új rendje.*Forrás: *Magyarország.*

Bp.

(Hely)

1916. XI. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Az étkezés új rendje

(Saját tudósítónktól.) A fővárosnak a vendéglők, korcsmák, kifőzők üzletvitelére kiadott új szabályzata ma életbe lépett. Ki vette észre? Senki. Az új rend első napja hustalan volt, a szabályzat tehát egyelőre — tárgyatalan. De mégis volt valami változás. A szabályzat elrendeli, hogy a napi étlapokat a kirakatokba ki kell függeszteni, hogy az árakat már az utcáról látni lehessen. Ennek a rendelkezésnek a legtöbb helyen eleget tettek. Az étlap ott biggyeszkedett a kirakatban s a járókelő közönség élvezettel olvastatta a finomnál finomabb árakat. Sőt néhol az ételeket is. De mekkora csalódás érte a közönséget. Egységes étlap sehol sem volt. A régi nagy papírosok csak úgy telerakták változatos ételekkel, mint azelőtt. Csak leves volt kétféle. Hal minden változatban szerepelt s lehetőleg minden árban 3 K 50-től felfelé. Azután főjásételek, főtt és sült fészta, és főzelék is tejás felféttel. A rövid, egyszerű étlap egyelőre nem fér be ami vendéglői helyiségeinkbe, mert hát válogató, finnyás az uri nép s ott hagyta azt a korcsmát, ahol jól főznek — de egyszerű házi koszttal akarják kielégíteni a vendéget. Hosszu étlap kell — mondják a vendéglősök — hadd lássa a vendég, hogy van itt minden, csak pénz legyen! Az új szabályzat kis adagot is rendel, ilyen ma még nem volt az étlapokon, csak a gyakorlatban. Vagyis akármit szolgáltak fel,

minden kis adag volt, csak az ára volt valamivel nagyobb, mint azelőtt.

Egyes helyeken adtak terítéket (menüt) is. De nagyon változatosan. Néhol igen kedvező sorral, legalább négyfélét, másutt alig hármát, de azt is jó borsósan, úgy hogy az étlap szerint válogatva sem került volna többre. Az ételek súly szerint való ellenőrzése persze lehetetlen. Ugyan ki mércecséli, hogy hány deka az a két kanálnyi főzelék, vagy a feltétnek nevezett fátýoldarab, avagy a két-három villára főtt fészta, aminek 1.20—1.60 korona a szabott ára.

Az új étkezési rendet bizony nem vette számba senki. Sem dobszó, sem trombitaharogás nem tudatta, de felesleges is lett volna. A szabályzat nem biztosítja a mérsékelt árakat, az igazán egyszerű, de jó és izletes kosztot és nem véd meg az árszorától. A piac napi árait a vendéglősök rögtön rájegyzik az étlapra, ha áremelésről van szó, az árleszállítást soha. Így tesznek most a borral. Napról-napra drágább. Szegény fizetőpincérek azt se tudják, hogy számoljanak. Ami ma 40 fillér, holnap 50, azután 60 s így tovább. A vendég pedig hallgat, éhez, fizet és dühösen szorongatja az új étkezési szabályzatot, amely ennyi jót ír elő, anélkül, hogy bárki is törődne vele. Bizony kár ezekért a drága szabályokért!

Székesfővárosi házinyomda 1918